

uden at han netop skal betale den Ube-tydelighed, der her bliver Tale om, udreg-
net pr. Dag.

Med Hensyn til § 30 skal jeg gøre opmærksom paa, at der indrømmes disse Husmænd, som vi nu have talt om, to Repræsentanter i Arbejderforsikringsraadet. Jeg har den største Agtelse for vore danske Husmænd; følger dem med megen Interesse, og jeg vil altid være meget villig til at være med til at vedtage Love, som fremme Husmændenes Tarv, men jeg kan oprigtig talt ikke se, at der i nærværende Lov er nogen som helst Anledning til at lade Husmænd indtage Sæde i Arbejderforsikringsraadet. Husmændene ere de eneste Landbrugere, der *ikke* faa noget som helst med denne Lov at gøre. De have ikke nogen som helst Byrde. Det faa de først, naar de komme op over 6,000 Kr.s Ejendomsskyld — altsaa Besætning eksklusive. Ellers have Husmændene slet ikke nogen Forpligtelse ifølge Loven. Naar man nu i Folketinget i Modsætning til den højtærede Ministers Forslag har foreslaaet, at der skulde to Repræsentanter for Husmændene ind, skønt der ikke er nogen Arbejdsgiver imellem dem og ingen Arbejder hos dem at forsikre, maa jeg tillade mig at udtale min Forundring over, at man har fundet det nødvendigt ved denne Lejlighed, hvor man paa Forhaand sætter Husmændene udenfor Loven, at lade netop dem have to Repræsentanter i Arbejderforsikringsraadet. Med al Agtelse for denne udmærkede Stand i vort Land synes jeg, at er der noget Sted, hvor de ikke have Krav paa at komme i Betragtning, er det ved denne Lovgivning, hvor man paa Forhaand har sagt: Denne Lovgivning have I som Husmænd ikke noget med at gøre.

Jeg har endnu en Bemærkning at gøre til den Bestemmelse i § 36, at nærværende Lov ikke gør nogen Forandring i de gældende Lovbestemmelser om Husbondens Forpligtelse til „at bekoste et tilskadekommet Tyendes Helbredelse.“ Efter vor nugældende Tyendelovgivning paahviler det Husbonden at betale et sygt Tyende *Kost og Løn*, men ifølge Tyendelovens § 33, der indeholder udførlige Bestemmelser om hans Forpligtelser overfor Tyendet, paahviler det ham jo ikke at bekoste sit Tyendes *Helbredelse og Pleje*. Hvis jeg ikke tager fejl heri — hvad den højtærede Minister eller andre maaske ville oplyse mig om —, er § 36 ikke rigtig, thi man kan ikke lade det have sit Forblivende ved Forpligtelser for Hus-

bonden i en Retning, hvor Tyendeloven ikke indeholder nogen Forpligtelse.

Jeg er nu kommen til Ende, og hvis man vilde sige, at det var overmaade mange kritiske Bemærkninger, jeg havde at gøre til det foreliggende Lovforslag, og at det betyder mange Ændringsforslag, vil jeg tillade mig at bemærke, at det dog ikke er Tilfældet. Hvis den højtærede Minister vil hjælpe med, antager jeg, at disse Udsættelser, for saa vidt de ved nærmere Undersøgelse maa findes begrundede, i Løbet af et ganske overordentlig kort Spand af Tid, maa kunne tages til Følge, saaledes at de ikke medføre nogen Forsinkelse af Behandlingen af dette Lovforslag, for hvis Virkelig-gørelse jeg i høj Grad interesserer mig. Jeg vil tillade mig endnu at tilføje, for at der ikke skal være nogen Misforstaaelse i den Henseende, at jeg finder Forslaget, ikke mindst i den Form, hvori den højtærede Regering forelagde det i andet Ting, anerkendelsesværdigt og vel forberedt, men jeg vil dog tillade mig paa et senere Stadium, hvis ingen andre gøre det, at stille Forslag om en kort Behandling i et Udvalg allerede af den Grund, at jeg mener, at et saa stort og betydningsfuldt Lovforslag som dette, der i et vist Forhold berører en halv Million Menneskers Velfærd, dog ikke bør gaa igennem dette Ting uden at være underkastet en om end kort Behandling i et Udvalg. Med disse Ord anbefaler jeg Lovforslaget paa dets videre Gang til hurtigst mulig Fremme.

Broberg: Det Forslag, dette ærede Ting har til Behandling i dette Øjeblik, er jo en Fortsættelse af den Serie af Love, som paabegyndtes i 1898. Som allerede nævnt ere i alt væsentligt de Principper, som bleve nedlagte i den første Lov, bibeholdt. En Afvigelse er der dog gjort, idet den første Lov af 1898 ikke indeholdt Forsikringspligt, hvad senere Love derimod have indført, og hvad dette Lovforslag ogsaa vil indføre. Jeg betragter dette som et Fremskridt, uaftet jeg vel er vidende om, hvad den ærede sidste Taler gjorde opmærksom paa, at ifølge Loven af 7. Januar 1898 have 97 pCt. dog tegnet Forsikring. Men det vil jo se ganske mærkeligt ud, at en Afdeling af vor Forsikringslovgivning indeholder Forsikringspligt, medens andre Afdelinger ere byggede paa Frivillighedsprincippet. Der er nu og da rejst Kritik over, at vi have gennemført denne Ulykkesforsikringslovgivning stykke-